

XAVER

časopis banskobystrických bohoslovcov
ročník XVI.

4/2009

Vianočné reflexie

Choroba - objatie Lásky

V Albánsku nebanujem

XAVER

Časopis bohoslovcov
Kňazského seminára
sv. Františka Xaverského v Badíne

vychádza ako občasník
rozširuje sa svojpomocne
ročník: XVI.
číslo: 4/2009

šéfredaktor
Ing. Ján Uhnák

jazyková korektúra
Mgr. Dušan Rončák
Mgr. Michal Válka

teologický poradca
PhDr. Ing. Miroslav Kuric, PhD.

technické spracovanie
Jozef Benčať, Martin Kňazek
coverfoto: Dominik Jáger

adresa redakcie
Kňazský seminár sv. Františka Xaverského
Banská 28
976 32 Badín, Slovakia

tel: (+421) (0) 484182602
e-mail: redakcia@xaver.sk
web: www.xaver.sk
bankové spojenie časopisu
0434002927/0900
cirkevné schválenie
Biskupský úrad B. Bystrica, č. 1377/98

ISSN 1335-2628

Z OBSAHU

<i>Choroba - objatie Lásky</i>	6
<i>O trojakom advente</i>	8
<i>Vianočné reflexie</i>	10
<i>Ministériá</i>	22
<i>Starohorský poklad</i>	24
<i>Žiarit' s'astím aj v tieni kríža</i>	25
<i>V Albánsku nebanujem</i>	26
<i>Miništrantský futbalový turnaj</i>	28

šéfredaktor
Ján Uhnák

distribúcia
Peter Lupták

redaktor
Michal Válka

redaktor
František Veverka

redaktor
Peter Piš

redaktor
Miroslav Pintér

Milí čitatelia!

Onedlho budeme opäť kľačať pred Betlehemom a rozjímať o veľkej Božej láske k nám. Práve Vianoce nás učia logike lásky. Všimnime si túto logiku darovania seba samého bližšie!

Sv. Bonaventúra vo svojom Hexaemere tvrdí, že jestvujú dva argumenty, čiže dva odlišné sylogizmy: jeden Kristov a druhý diablov. Diablov argument vedie do pekla a je vlastne paralogizmom, teda chybným, deštruktívnym argumentom. Kristov argument je konštruktívny a nápravný. Diabol totiž oklamal prvého človeka na základe predpokladu písaného do ľudského srdca. Ten je akoby zrejmy sám osebe: „Človek ako rozumný tvor má túžiť po podobnosti so svojim Stvoriteľom, lebo je jeho obrazom.“ Po tejto takzvanej väčšej premise, čiže významnejšom tvrdení, diabol formuluje ďalšiu: „Nuž, ak budeš jesť zo stromu poznania dobra a zla, staneš sa podobným Bohu a budeš poznať dobro a zlo.“ (porov. Gn 3,5) A ten istý, diabol, našepkáva prvému človekovi aj záver úsudku: „Je teda dobré jesť zo zakázaného ovocia, aby si sa Mu stal podobným.“ Dôsledkom tejto chybnej logickej úvahy je pre človeka prirodzenosť vystavená utrpeniu, nenásytná núdza a smrteľný život.

Naproti tomu Kristov argument bol spásny. Zatiaľ čo diabol spravil človeka nepodobným Bohu, hoci mu sľuboval pravý opak, Kristus sa práve preto, aby človeka urobil podobným Bohu, musí stať podobným človeku. On, ktorý mal s Otcom zhodnú prirodzenosť, rovnakú moc a nesmrteľný život, sa spája s človekom. Ale pozor! Nutnosť tejto božskej kenózy (uponíženia sa Božieho Syna) nie je absolútna, ale podmieňuje ju slobodné rozhodnutie milosrdného Boha spasíť hriešneho človeka.

Áno, na Vianoce bol opravený chybný sylogizmus nadiktovaný prvému človeku diablom a motivovaný pýchou. Pripomeňme si to, keď budeme hľadiť na krehké betlehemské Dieťa v chudobných jaslach. Odpovedajme na Božiu lásku tou našou, ľudskou láskou! Učme sa logike lásky! Ak sa hlavné prikázanie lásky stane naším životným programom, potom sa s Božou pomocou aj z nás stane dar a celý náš život sa premení na jedny veľké Vianoce.

Otvoriť noviny alebo zapnúť televízor či rádio v čase správ znamená v dnešnej dobe predovšetkým pripraviť sa na záplavu katastrof, pohrôm a všeličoho negatívneho. Rubrika News v našom časopise chce byť iná, preto vám i v tomto čísle predkladáme niečo z mnohého pozitívneho, čo sa za posledné takmer dva mesiace u nás udialo. Takže, príjemné čítanie!

Trojdnová poklona Najsvätejšej Sviatosti

...prebehla v našom seminári cez víkend 6. – 8. novembra. Jej úmyslami boli posvätenie kňazov našej diecézy, vytrvalosť v povolani ku kňazstvu, nové kňazské povolania a požehnanie a ochrana kňazského seminára. Počas 50 hodín sa postupne v modlitbách vystriedalo celé seminárne spoločenstvo, čiže bohoslovci, predstavení, sestry i zamestnanci seminára. Vďaka tomuto „modlitbovému maratónu“ sme si mohli uvedomiť, aké dôležité je dokázať sa zjednotiť v modlitbe pred živým Kristom a prosiť, aby bol nielen dostatok robotníkov v Pánovej vinici, ale aby boli aj ozajstnými svedkami viery a nádeje v dnešnom svete.

Požehnanie oltára

...seminárnej Lateránskej kaplnky sme hneď na druhý deň v pondelok 9. novembra oslávili slávnostnou svätou omšou. V jej homílii nám otec rektor pripomenul udalosti Starého zákona a poukázal na dôležitosť a osobitný význam chrámu v rozmere kresťanského spoločenstva. Táto kaplnka sa nachádza na druhom poschodí a neslúži pre verejnosť, ale hlavne ako miesto adorácie, rozjímania a súkromnej modlitby. Veríme, že oltár nájde svoje využitie a stane sa dôstojným miestom, kde sa bude uskutočňovať Najsvätejšia obeta.

Novodobé otroctvo

...sa stalo v pondelok 9. novembra hlavnou témou diskusie medzi bohoslovcami a Sr. M. Bohdanou Bezákovou C.J. Tá sa vo svojej službe venuje obetiam obchodu s ľuďmi či nútenej práce. Bohoslovcov zoznámila so súčasnou situáciou v tejto oblasti a priblížila charakter svojej práce, ktorá ide cez osvetu, prevenciu až po neraz veľmi dramatické riešenie konkrétnych prípadov. Podelila sa so seminaristami o svoje bohaté skúsenosti a informovala ich o dôležitých veciach, bezprostredne sa týkajúcich problematiky. Celé stretnutie sa viedlo v duchu dialógu medzi bohoslovcami a sestrou, ktorá bez váhania odpovedala na ich zvedavé otázky.

Predstavenie encykliky *Caritas in veritate*

...bolo dôvodom stretnutia, ktoré sa uskutočnilo v badínskom seminári v stredu 11. novembra. Myšlienky Benedikta XVI. priblížili kňazi Ján Viglaš a jej prekladateľ Marián Gavenda. Podľa prednášajúcich, ktorí najprv zaradili encykliku do kontextu historického vývoja sociálnej náuky Cirkvi, encyklika okrem analýz súčasného stavu podáva i námety a podnety na ich uskutočnenie. Stretnutia sa zúčastnilo pomerne veľa kňazov i laikov. Aj v tom sú pre nás bohoslovcov veľkým povzbudením a príkladom a zároveň potvrdzujú, že najnovšia encyklika Benedikta XVI. vzbudzuje vo svete i u nás množstvo pozitívnych ohlasov.

Misijnú burzu

....sa rozhodla usporiadať skupina misijných nadšencov tretieho ročníka z iniciatívy vdp. Františka Kapušáka, ktorý vyučuje predmet Misiológia. Vo štvrtok 26. novembra sa tak počas prestávok objavili na chodbe rôzne druhy vecí, ktorých sa bohoslovci zriekli v prospech misií a za dobrovoľný príspevok zmenili majiteľa. Aj takto sme si pripomenuli nevyhnutný význam misií v prežívaní vedomia príslušnosti k Cirkvi. Výťažok z burzy poputuje na fond Pápežských misijných diel na Slovensku.

Miništranský expres

...vyrazil v piatok 4.decembra zo stanice Kňazský seminár Badín. Do svojich vozňov naložil na celý víkend 40 miništrantov, s ktorými sa vydal na trojdňovú cestu k úvahe o ich vlastnej viere. Tento adventno-predvianočný víkend sa niesol práve v duchu katechézy z „animáku“ Polárny expres a chlapcom okrem už spomínanej katechézy priniesol hry, súťaže, kvízy, tvorivé dielne a hlavne možnosť spoznať nových priateľov či príležitosť trošku duchovnejšie sa pripraviť na Vianoce. A, samozrejme, nemôžeme zabudnúť na duch života a eutuziazmu, ktorý miništranti vdýchli do našich bohosloveckých, neraz všedných dní.

Dúfame, že vás správy o živote v našom seminári príjemne naladili do ďalších chvíľ a pozývame vás aj do čítania nasledujúcich strán tohto čísla Xaveru. Predbežne vám – všetkým našim čitateľom – prajeme požehnané prežitie sviatkov narodenia nášho Pána a mnoho Božích milostí v novom roku.

(vev; du)

CHOROBA – OBJATIE LÁSKY

Svätý Arský farár raz povedal, že nemôžeme milovať Boha bez toho, aby sme mu to nedokázali svojimi skutkami. V Roku kňazov vám prinášame svedectvo kňaza Juraja Adamkoviča, ktorý už sedem rokov dokazuje svoju lásku k Bohu skutkami telesného a duchovného milosrdenstva v banskobystrickej Roosveltovej nemocnici.

Boh, ktorý nekonečne lúbi svojich synov a dcéry, túži po tom, aby si ich raz priviedol k sebe a zhromaždil ich vo svojom večnom domove. Preto hľadá spôsoby, ako to urobiť. Riadi svet i naše životné cesty a využíva všetky možnosti, aby sme ho spoznali, uverili jeho láske a túžili navždy žiť s ním.

Jednou z príležitostí na takéto stretnutie je choroba a okolnosti, ktoré s ňou súvisia. Ak veríme, že dobrotivý Boh o všetkom vie a chce nám len to najlepšie, musíme uznať, že v týchto náročných situáciách má o nás ešte väčšiu starosť a chce ich prežívať s nami. Snaží sa nám pomôcť. Učí nás prijímať ťažkosti a znášať ich tak, aby sme sa upevnili dôvere v neho. Je to škola obety, v ktorej sa učíme od jeho Syna Ježiša Krista, aby sme spolu so svätým Pavlom na svojom tele

doplňali, čo chýba Kristovmu utrpeniu na jeho tajomnom tele Cirkvi pre spásu všetkých ľudí.

V chorobe má zaneprázdnený a rozptýlený človek možnosť zastaviť sa, stretnúť sa sám so sebou a popremýšľať. Môže sa obzrieť späť, ako a kam sa uberá vo svojom živote. Môže prehodnotiť, čo z neho má. Čo mu život dáva a berie a čo on od neho prijíma a čo životu ponúka. Zisťuje, čo má skutočnú hodnotu, čo je naozaj dôležité a za čo sa oplatí namáhať a bojovať.

Choroba so svojimi sprievodnými prejavmi a následkami, ako sú napríklad pobyt v nemocnici, odlúčenie od svojich najbližších a vyradenie z každodenného zhonu, vyvolá ťažkú a vyčítavú otázku spojenú s pocitmi krivdy až nespravodlivosti: Prečo trpím? Prečo to postihlo práve mňa? Prečo ma Boh tresťá?

To je prvá fáza. Aby sme nezostali ukrižvení,

osamotení, opustení či dokonca zabudnutí, či až odvrhnutí Bohom, treba ísť ďalej. Treba hľadať cestu k sebe, k ľuďom a k nebeskému Záchrančovi a Uzdravovateľovi, aby sme hľadali a našli odpoveď na otázku prečo. Čo mi chce toto trápenie ukázať v mojom živote a vzťahoch? Kde sa ma chce Boh dotknúť? Aký to má dôvod a zmysel? Čo mám pochopiť a naučiť sa práve cez toto utrpenie, aby som dozrel, zmúdreľ a podrástol vo viere, aby mohla zosilnieť moja dôvera Bohu? Lebo On – najmúdrejší a najlepši Otec – nás pripravuje aj do budúcnosti, aby sme ju dobre zvládli a aby sme mohli pomáhať aj ostatným. To je dôvod, prečo dopúšťa aj náročné a bolestivé situácie.

Nikdy nás však nenecháva samých a ak sa neodvrátime od neho, ale budeme úprimne hľadať a prosiť, vždy nájde spôsob, ako nám pomôcť. Pri tomto všetkom chce byť aj viditeľne s nami spojený prostredníctvom kňazov, ktorí sprostredkovávajú jeho uzdravujúcu prítomnosť, milosť a všeobjímajúcu lásku, ktorá vracia, obnovuje, chráni a buduje v nás nový život.

Juraj ADAMKOVIČ,
nemocničný kaplán

O TROJAKOM ADVENTE

alebo

Vianoce po celý rok

Hľa, Pán prichádza! Vyjdite mu v ústrety!

„Prichádza Pán!“, „Pane, príď!“ alebo „Pripravte cestu Pánovi!“. Tieto vety sú azda ústrednými vetami adventného obdobia. Tohtoročný advent je už v plnom prúde a už sa nám aj prehupol do svojej druhej fázy. No, už je vlastne v tretej. Že v akej druhej? A akej tretej? Vysvetlenie príde v nasledujúcich riadkoch.

Samotné slovo advent v preklade znamená príchod. Liturgia vo všeobecnosti rozlišuje advent dvojaký. Základ jednému – liturgicky si ho osobitne pripomíname v „predvianočnej oktáve“ od 17. do 24. decembra – dáva prvý príchod nášho Spasiteľa na zem, význam druhého – od Prvej adventnej nedele do 16. decembra – spočíva v očakávaní jeho druhého príchodu na konci vekov. Kým prvé chápanie adventu je ako-tak známe aj neveriacim, to druhé je vlastné len tým ľuďom, ktorí okrem historickej uznávajú aj božskú existenciu Ježiša Krista. Adventom, vlastne aj celým svojim životom, sa totiž pripravujeme nielen na Vianoce, ale aj na druhý príchod nášho Pána. Aj keď platí, že ten prvý ľudia „prespali“ a Pána, v podobe malého Dieťaťa, neprijali, tomu druhému sa už nevyhne nik. Hoci teda Vianoce oslavujeme ako sviatky lásky v podobe detskej nevinnosti, na Kristov druhý príchod musíme hľadiť očami lásky i zodpovednosti.

Ako sa však na Kristov druhý príchod pripraviť, keď nevieme ani kedy a ani ako nastane? Veď Posledný súd je pre nás pojem predsa len dosť vzdialený. Vo svojej náuke nám Ježiš síce ponúka akési indicie, podľa ktorých spoznáme čas jeho druhého príchodu, avšak ony znamenia na nebi, hrôzy a zemetrasenia i účinkovanie falošných mesiášov a prenasledovania Ježišových verných (porov. Lk 21, 11-19) sú tu prakticky od čias jeho odchodu k Otcovi a sprevádzajú jeho Cirkev a svet neustále. Práve tu nám však prichádza na pomoc tretie chápanie adventu.

Kým totiž advent v prvých dvoch významoch prežíva Cirkev najmä v tomto liturgickom období – najprv advent eschatologický a potom aj vianočný – advent v treťom význame, teda advent eucharistický, môžeme žiť prakticky neustále, každý deň, pri každej svätej omši. Naozaj, každý deň prichádza k nám Pán a my sa každý deň môžeme pripravovať na jeho príchod, na príchod v malej hostii – v chlebe a víne. Tento význam adventu môžu teda prežívať len ľudia skutočne veriaci. Tí, ktorí sa v každej chvíli pripravujú na to, že Pán prichádza do ich srdca. Tí, ktorí stále nosia v srdci Kristove slová a snažia sa podľa nich aj konať. Tí, čo bdejú pred jeho príchodom neustálym prežívaním jeho prítomnosti. Tí, čo Ježiša spoznávajú aj vtedy, keď prichádza v blížnych, keď sa ponúka v svojom slove. Ak k týmto ľuďom patríme aj my, buďme Bohu vďační. Prosme o silu vytrvať v skúškach a byť mu verní v každej chvíli až do konca. Prosme o silu milovať jeho i blížnych a plniť jeho vôľu. Prosme o silu vyhladzovať nerovnosti nášho srdca a pripravovať mu cestu do nášho vnútra. (porov. Iz 40,3) A k tomuto všetkému pridajme aj vedomie, že ak dobre prežívame tento advent eucharistický, nemôže sa nám stať, že „prespíme“ ten vianočný, a už vôbec sa nám nestane, že budeme

nepripravení na ten eschatologický. Ak totiž prijímame Krista denne do svojho srdca, neustále žijeme v posväcujúcej milosti, neustále žijeme v Božej priazni, neustále žijeme v svetle jeho lásky. Neustále žijeme v radosi, lebo „Pán je blízko!“ (Flp 4,4)

Advent, čas predvianočný, stáva sa dnes viac časom zhonu a stresu a neraz aj my veriaci na jeho duchovnú podstatu zabúdame. Ak sa nám teda tento rok nepodarilo prežiť advent dostatočne duchovne, nezúfajme, vďaka Eucharistii máme Vianoce po celý rok. Náš advent teda žime stále, žime ho od omše do omše.

„Chlapček sa nám narodil...“

(Lk 2,1-14)

Príbeh, rozprávka, či obyčajná historická udalosť...? Asi takto dnes mnohí chápu stať z evanjelia, ktorá opisuje narodenie malého dieťaťa Ježiša.

Je pre nás naozaj táto stať len niečím, čo sa pekne počúva, má príchut' rozprávky a je niečím „romantickým“? Pre niekoho možno áno. Avšak dúfam, že pre mnohých nie. Tento príbeh nie je len niečo dávne, niečo, čo je zapísané a pekne opísané v hrubej knihe, ktorá sa volá Biblia. Táto udalosť nie je niečo včerajšie, ale niečo dnešné, niečo, čo sa má odohrávať v srdciach každého z nás práve v túto chvíľu, v tento okamih. Prečo?

„Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok...“ (Lk 2,12). Boh prichádza reálne medzi ľudí. Prichádza, aby nám ukázal Otca. Prichádza, aby sa človek mohol dotknúť Boha, pocítiť a precítiť jeho lásku. Kto z nás si vie predstaviť, že by sa v tichu svojej izby mohol dosýta porozprávať s americkým prezidentom či pápežom celkom sám? Asi nikto. A tu je niekto väčší ako pápež či americký prezident... Je to sám Boh. A on práve teraz prichádza, aby sme sa s ním mohli rozprávať a stretnúť. Boh v Ježišovi prišiel práve preto, aby sa mohol stretnúť s človekom.

„Zvestujem vám veľkú radosť...“ (Lk 2,10). Už niet miesta pre smútok, je tu živá nádej. Nádej, ktorú pri-niesol sám Boh svojím narodením. Boh prišiel, aby dal nášmu životu zmysel. Aby sme vedeli a pochopili, prečo žijeme a prečo umierame. Ale ako máme žiť? Boh nám prišiel ukázať cestu a tou

je nekonečná radosť, ktorá plynie z jeho narodenia. Boh nechce, aby človek blúdil, ale aby poznal smer cesty a išiel po nej.

Príbeh narodenia má hlboký význam i pre nás, ľudí postmodernej doby. Oplatí sa žiť s týmto Dieťaťom každý deň. Keď príde nový „človiečik“ na svet, všetci sa tešia a radujú. Dieťa Ježiš prichádza ako Svetlo, ktoré chce osvietiť našu tmú a priviesť nás cestou lásky do Kráľovstva lásky. A to je dôvod na túto radosť, dôvod na dennodennú radosť z narodenia dieťaťa Ježiša.

Čo pre mňa znamená tento evanjeliový príbeh? Čo pre mňa znamená, že dieťa Ježiš prišlo na zem? Čo pre mňa znamená veta: „Nebo sa sklonilo k zemi a dotklo sa človeka“?

Chlapček sa nám narodil, aby vlial ľuďom nádej, radosť a istotu, že pri každom z nás stojí a pevne nás drží sám BOH.

KRISTUS SA RODÍ VŽDY A VŠADE

Pred dvetisíc rokmi sa narodil náš Spasiteľ. V akých podmienkach sa môže narodiť dnes, sa dozvieme od našich bratov, ktorí pochádzajú zo severnej, južnej, východnej i západnej časti Slovenska.

1. V čom spočíva tvoje očakávanie Vianoc?
2. Ako najčastejšie tráviš voľný čas počas vianočných sviatkov?
3. Existujú u vás nejaké vianočné zvyklosti, ktoré sa možno v iných oblastiach nenachádzajú?

RÓBERT HERMAN DOBRANSKÝ OPRAEM.

Trebišov, 6. ročník, 27 rokov („východ“)

1. Pre mňa sú Vianoce dôkazom toho, že my ľudia na Boha častokrát zabúdame. Ako keby sme s ním už nepočítali. Ale Boh na nás ľudí nikdy nezabudol a ani nezabudne a vždy s nami počíta. A dôkazom toho sú aj Vianoce. Vtedy on prichádza k nám v podobe malého dieťaťa. Narodenie Ježiša Krista je dôkazom, že prvotný plán Boha s človekom platí. Boh má o nás záujem stále, aj vtedy, keď sme neverní. A chce nás vyprovokovať, aby sme aj my po ňom tak isto túžili.

2. Voľný čas sa v týchto dňoch snažím využiť zmysluplne, a preto ho trávim hlavne s rehoľnou komunitou v Želive a doma v Trebišove s rodinou, s blízkymi, priateľmi, ale aj pri dobrej knihe, hudbe alebo filme.

3. Zvykom v našom želivskom kláštore sa stalo začínať štedrú večeru čítaním úryvku z Lukášovho Evanjelia o narodení Ježiša Krista. A naozaj dobrým vianočným zvykom je, že za múrmi nášho kláštora môžu prežiť Vianoce tí ľudia, ktorí by boli počas týchto dní sami.

LUKÁŠ FRANEK

Varín, 3. ročník, 21 rokov („sever“)

1. Cez Vianoce si zvykneme niečo podarovať. Ale podľa mňa by to nemalo ostať len pri odovzdávaní nejakých darčiekov. Mali by sme darovať druhému samého seba, hlavne lásku, a byť k sebe ľudskejší. Čas Vianoc je čas radosti. Túto radosť prinášať okolo seba a pamätať si jednu vetu: „Radosť rozdávaním rastie.“

2. Najčastejšie s rodinou, veď tak sa to patrí. V našej dedine je krásna príroda a niekoľko kopcov, tak občas sa vyberiem aj tam. Prechádzka cez zasnežený les má svoje čaro. Niekedy si pripadám ako v ruskej rozprávke Mrázik.

3. Nevieť. Myslím, že ani nie. Keď som túto tému rozoberal s ostatnými, tak mi to pripadalo rovnaké. Na večeru máme kapustnicu, potom kapra so zemiakovým šalátom, ale predtým nechýbajú oblátky s medom. A deti chodia koledovať po domoch v rámci Dobrej noviny.

ERIK SKABELLA

Veľká Čalomija, 1. ročník, 23 rokov („juh“)

1. Sú to predovšetkým sviatky pokoja a lásky. Najväčším darčekom pre mňa by bol svetový mier na celej zemi. Práve v túto presväťú noc by neumieralo mnoho ľudí od hladu, zimy, moru a vojny. Nenechajme sa zväbiť vianočnou mamou a nestarajme sa o príliš pozemské veci: aké bude menu na štedrovečernom stole, akú farbu výzdoby si zvolíme a či máme pokúpené všetky darčeky. Človeče zastav sa a pozri sa okolo seba. Podajme ruku padajúcim, potešme zarmútených a rozdávejme lásku všetkým okolo nás. Potom môžeme predstúpiť pred tvár nášho malého Ježiška a obetovať mu tie najvzácnejšie perly našej duše.

2. Trávenie voľného času u mňa počas vianočných sviatkov nespočíva v celodennom ničnerobení a vylihovaní pred televízorom. V mojich tripiaciach a núdzných bratoch sa snažím vidieť predovšetkým Krista. Dovolím im, aby odhalili predou mnou svoje ubolené a otrávené srdiečko. Snažím sa zmierniť ich bolesť a pozaväzovať ich rany. Učím sa smiať cez slzy v očiach iných. V neposlednom rade trávim svoj voľný čas aj v kruhu svojich najbližších.

3. Existuje u nás mnoho vianočných zvyklostí. Keby som to chcel všetko spomenúť, mohol by som o tom napísať jednu knihu. Vianočná večera sa začína modlitbou. Skôr, než začíname jesť, je prípitok dobrou domácou pálenkou. Typické jedlá, ktoré sa objavujú v mojom kraji, sú kapustnica, kysnutý koláč, kyslé tvarohové slíže, oblátky s medom, a neodmysliteľnou súčasťou štedrej večere je aj beigli, čo je typický maďarský koláč.

PETER TÓTH

Levice, 4. ročník, 28 rokov („západ“)

1. Moje očakávanie Vianoc najlepšie vystihuje asi prorok Izaiáš, ktorého v Adventnom období často počúvame. Aby som bol konkrétny, myslím na úryvok Iz 9, 1-6, ktorý sa bude čítať na slávnosť Narodenia Pána pri polnočnej svätej omši. Kristus je to svetlo, ktoré nám osvecuje našu životnú púť, aby dal istotu našim krokom. Vyniesol nás z tieňa smrti, aby nám ukázal cestu života. On je ten mocný Boh, ktorý nás vykúpil, on je Knieža pokoja, ktoré prinieslo nádej na večný život v pokoji a láske Božieho kráľovstva. Preto je očakávanie Vianoc pre mňa očakávaním narodenia môjho Boha, ktorý ma nekonečne miluje a aj pre mňa prišiel na tento svet.

2. Veľká čas dňa počas vianočných sviatkov je vyplnená duchovným programom. Myslím tým sväté omše, modlitbu liturgie hodín, skriptúru a rozjímanie nad Božím slovom. Ostatný voľný čas trávim spoločne s rodinou, s mojou maminou a bratom či už v rozhovore alebo si pozrieme pekný film.

3. Musím sa priznať, že ja som sa akosi nikdy nezaujímal o nejaké zvyklosti – ani čo sa týka Vianoc, ani Veľkej noci. Spomínam si len na jednu, ktorú zvykneme doma mávať. Sú to oblátky s medom.

Prosíme Ťa, Pane, prežiar srdcia týchto našich bratov svetlom svojho príchodu, aby Ťi ako Mudrci od Východu celý život mohli prinášať dary lásky a obety.

Za odpovede srdečne ďakuje Miroslav PINTÉR, 4. ročník

Ľud kráčajúci vo tme uzrel veľké svetlo

Počas pobytu vo Svätej zemi sme spolu s priateľmi putovali pešo na niektoré sväté miesta. Bolo dobrým zvykom na Vianoce putovať z Jeruzalema do Betlehema. Z Mesta pokoja do Mesta chleba, aj tak túto púť nazvať treba. Vo večerných hodinách sme vychádzali a zhruba 8 km dlhú cestu sme zakončili v Bazilike narodenia Ježiša Krista. Nie celá cesta bola osvetlená a tým menej vyzdobená, ale o to silnejšie bolo vždy naše prežívanie putovania po tme. Cieľom nebola už iba Jaskyňa narodenia v Bazilike, ale slávenie polnočnej svätej omše s ostatnými kresťanmi a pútnikmi v susednom Kostole sv. Kataríny. Tam svetlo už nebolo len okolo nás, ale najmä v nás.

Púť v tme sa tak premenila na adoráciu Svetla. V Betleheme takáto slávnostná noc má nad pútnikmi veľkú moc. Aj keď sme boli unavení, predsa sme boli posilnení vo viere, že Boh neprichádza viac len v hrmení. Hoci pešo sme sa vracali len niektorí, všetci prišli domov plní premeny. Kresťanov je v Betleheme len asi jedna tretina mesta a nepoznajú veľkoleposť štátom uznávaných náboženských sviatkov a s tým súvisiace gestá. Tu mi neraz prebehli myslou slová Izaiáša o ľude kráčajúcom vo tmách, ktorý uzrel veľké svetlo. Vierou v Kráľa pokoja sa vo veriacich rodí svetlo nádeje, aj napriek ťažkej situácii v spoločensko-náboženskom šere.

Keď sa bezprostredne po Spomienke na všetkých zosnulých pred banskobystričským Tescom objavil veľký vianočný stromček, opäť sa mi oživila betlehemska púť. Áno, ľudia chcú radosť a svetlo. Je však oveľa ťažšie objaviť, že je to iné svetlo, ktoré zažíva v nás pravú radosť. Tú si ani v najrozžiarenejšom obchode nekúpim. V čase nebezpečných chrípok sa obávam, aby ma neparalyzovala darčeková horúčka. Táto choroba rada vytláča dary, akými sú radosť, pokoj a svetlo Kristovo. Avšak vďaka betlehemskej púti si rád pripomínam, že sme všetci tak trochu kráčajúci vo tmách a že všetci potrebujeme pravé Svetlo. Čím viac dokážeme obdarovať naše okolie spomínanými darmi, tým žiarivejšia bude naša viera, že v Ježišovi všetkým naozaj zažiarilo veľké svetlo. Tak budeme zdraví nositelia Kristovho svetla.

Október

1. Sv. Teréria z Lisieux (od Dieťaťa Ježiša), panna a učiteľka Cirkvi
2. Svätých anjelov strážcov
3. **27. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**
4. Sv. František Assiský
5. Sv. Mária Faustína, panna
6. Sv. Bruno, kňaz
7. Sv. Justína, mučenica
8. Sv. Ján Leonardi, kňaz
9. Sv. Dionýz, biskup, a spoločníci, mučeníci
10. **28. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**
11. Bl. Ján XXIII., pápež
12. Sv. Maximilián, biskup a mučeník
13. Sv. Eduard, vyznávač
14. Sv. Kalixt I., pápež a mučeník
15. Sv. Terézia od Ježiša, panna a učiteľka Cirkvi
16. Sv. Margita Mária Alacoque, panna
17. **29. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**
18. Sv. Lukáš, evanjelista
19. Sv. Ján de Brébeuf a Izák Jogues kňazi, a spoločníci, mučeníci
20. Sv. Vendelín
21. Sv. Uršula
22. Sv. Kordula
23. Sv. Ján Kapistránsky, kňaz
24. **30. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**
25. Sv. Chryzant a Dária
26. Sv. Demeter, mučeník
27. Sv. Evarist, pápež a mučeník
28. Sv. Šimon a Júda, apoštoli
29. Sv. Felicián, mučeník
30. Sv. Gerard, biskup a mučeník
31. **31. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**

November

1. **VŠETKÝCH SVÄTÝCH**
2. Spomienka na všetkých, verných zosnulých
3. Sv. Hubert, biskup
4. Sv. Karol Boromejský, biskup
5. Sv. Imrich, knieža
6. Sv. Leonard z Limoges (Linhart z Noblatu), pustovník
7. **32. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**
8. Sv. Bohumír, biskup
9. **Výročie posviacky Lateránskej baziliky**
10. Sv. Lev Veľký, pápež a učiteľ Cirkvi
11. Sv. Martin z Tours, biskup
12. Sv. Jozafát, biskup a mučeník
13. Sv. Stanislav Kostka, klerik
14. **33. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**
15. Sv. Albert Veľký, biskup a učiteľ Cirkvi
16. Sv. Gertrúda, panna a rehoľníčka
17. Sv. Alžbeta Uhorská, rehoľníčka
18. Sv. Odo z Cluny, opát
19. Sv. Mechtilda (Matilda), rehoľníčka a mystička
20. Sv. Félix, kňaz a zakladateľ rádu
21. **34. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK - KRISTA KRÁĽA**
22. Sv. Cecília, panna a mučenica
23. Sv. Klement, pápež a mučeník
24. Sv. Emília de Vialar, zakladateľka rehole
25. Sv. Katarína Alexandrijská, panna a mučenica
26. Sv. Konrád, biskup
27. Sv. Amantius, biskup
28. **1. ADVENTNÁ NEDELA (ROK A, CYKLUS I)**
29. Sv. Saturnin, biskup a mučeník
30. Sv. Ondrej, apoštol

December

1. Sv. Edmund Kampián, mučeník
2. Sv. Bibiána, panna a mučenica
3. Sv. František Xaverský, kňaz
4. Sv. Ján Damascénsky, kňaz a učiteľ Cirkvi
5. **2. ADVENTNÁ NEDELA**
6. Sv. Mikuláš, biskup
7. Sv. Ambróz, biskup
8. **NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE**
9. Sv. Ján Didak (Juan Diego)
10. Sv. Eulália, mučenica
11. Sv. Damaz I., pápež
12. **3. ADVENTNÁ NEDELA**
13. Sv. Lucia, panna a mučenica
14. Sv. Ján z Kríža, kňaz a učiteľ Cirkvi
15. Sv. Dušan (Spiridion), biskup
16. Sv. Adelhaida, cisárovná
17. Sv. Ján z Mathy, rehoľník
18. Sv. Gracián, biskup
19. **4. ADVENTNÁ NEDELA**
20. Sv. Zefirín, pápež
21. Sv. Peter Kanízius, učiteľ Cirkvi
22. Sv. Servulus
23. Sv. Ján Kentský
24. Sv. Gianna Berettová-Mollová
25. **NARODENIE PÁNA**
26. **SVÄTEJ RODINY JEŽIŠA, MÁRIE A JOZEFA**
27. Sv. Ján, apoštol, evanjelista
28. Svätých Neviniatok, mučeníkov
29. Sv. Tomáš Becket, biskup a mučeník
30. Sv. Dávid
31. Sv. Silvester I., pápež

Január

1. **SLÁVNOSŤ PANNY MÁRIE BOHORODIČKY**
2. Sv. Bazil Veľký, biskup a učiteľ Cirkvi
3. **2. NEDELA PO NARODENÍ PÁNA**
4. Bl. Angela z Foligna, rehoľníčka
5. Sv. Ján Nepomuk Neuman CSsR, biskup
6. **ZJAVENIE PÁNA**
7. Sv. Rajmund z Peňafortu, kňaz
8. Sv. Vavrinec Giustiniani, biskup
9. Sv. Adrián (Hadrián) z Canterbury
10. **1. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK - KRST KRISTA PÁNA**
11. Sv. Teodózius, pustovník
12. Sv. Anton Mária Pucci, kňaz
13. Sv. Hilár, biskup a učiteľ Cirkvi
14. Sv. Félix z Noly, kňaz a vyznávač
15. Sv. Arnold Jansen, rehoľník
16. Sv. Marcel I., pápež
17. **2. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**
18. Sv. Margita Uhorská, panna a rehoľníčka
19. Sv. Márius, mučeník
20. Sv. Fabián, pápež a mučeník
21. Sv. Agnesa, panna a mučenica
22. Sv. Vincent, diakon a mučeník
23. Sv. Ján Almužník, biskup
24. **3. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**
25. **Obrátenie sv. Pavla, apoštola**
26. Sv. Timotej a Títus, biskupi
27. Sv. Angela Mericiová, panna
28. Sv. Tomáš Akvinský, kňaz a učiteľ Cirkvi
29. Sv. Valér (Valerián, Valérius), biskup
30. Sv. Martina, panna a mučenica
31. **4. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**

Február

1. Sv. Tatiana, mučenica
2. **Sv. Erik, kráľ, mučeník**
3. Sv. Blažej, biskup a mučeník
4. Sv. Veronika
5. Sv. Agáta, panna a mučenica
6. Sv. Dorota, panna a mučenica
7. **5. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**
8. Sv. Hieronym Emiliani, kňaz
9. Sv. Apolónia, panna a mučenica
10. Sv. Školastika, panna
11. Sv. Gregor II., pápež
12. Sv. Benedikt z Anianu, opát
13. Bl. Jordán, rehoľník a kňaz
14. **6. NEDELA V OBDOBÍ CEZ ROK**
15. Sv. Faustín a Jovita, mučeníci
16. Sv. Juliana, panna a mučenica
17. **Popolcová streda**
18. Bl. Ján z Fesulis – Fra Angelico
19. Bl. Konrád z Piacenzy, pustovník
20. Bl. Hyacinta Martová
21. **1. NEDELA V PÔSTNOM OBDOBÍ**
22. **katedra sv. Petra, apoštola**
23. Sv. Polykarp, biskup a mučeník
24. Sv. Modest, biskup
25. Sv. Valburga, opátka
26. Sv. Viktor, pustovník
27. Sv. Alexander, biskup
28. **2. NEDELA V PÔSTNOM OBDOBÍ**

Marec

1. Sv. Félix II., pápež
2. Sv. Anežka Česká
3. Sv. Kunigunda
4. Sv. Kazimír
5. Sv. Ján Jozef z Kríža
6. Bl. Rozália (Ružena) Viterbská, panna
7. **3. NEDELA V PÔSTNOM OBDOBÍ**
8. Sv. Ján z Boha, rehoľník
9. Sv. Františka Rímska, rehoľníčka
10. Sv. Makáriu, biskup
11. Sv. Eulógius, mučeník
12. Sv. Inocent I., pápež
13. Sv. Leander, biskup
14. **4. NEDELA V PÔSTNOM OBDOBÍ**
15. Sv. Klement Ján Mária Hofbauer, rehoľník
16. Sv. Ján Sarkander, kňaz a mučeník
17. Sv. Patrik, biskup
18. Sv. Cyril Jeruzalemský
19. **Sv. Jozef, ženich Panny Márie, slávnosť**
20. Sv. Gertrúda, rehoľníčka
21. **5. NEDELA V PÔSTNOM OBDOBÍ**
22. Bl. Klement August von Galen, biskup
23. Sv. Turibius de Mongrovejo, biskup
24. Sv. Katarína Švédka, rehoľníčka
25. **Zvestovanie Pána, slávnosť**
26. Sv. Emanuel, mučeník
27. Sv. Nikodém
28. **KVETNÁ NEDELA - NEDELA UTRPENIA PÁNA**
29. Bl. Bertold, pustovník
30. Bl. Ludovít z Casorie
31. Sv. Balbína Rímska, panna a mučenica

Apríl

1. Zelený štvrtok Pánovej večere
2. Veľký piatok - slávnosť utrpenia a smrti Pána
3. Biela sobota - Veľkonočná vigília
4. **VEĽKONOČNÁ NEDEĽA PÁNOVHO ZMRŤVÝCH-VSTANIA**
5. Veľkonočný pondelok
6. Veľkonočný utorok
7. Veľkonočná streda
8. Veľkonočný štvrtok
9. Veľkonočný piatok
10. Veľkonočná sobota
11. **2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**
12. Sv. Július I., pápež a mučeník
13. Sv. Martin I., pápež a mučeník
14. Sv. Lýdia, panna a mystička
15. Sv. Anastázia, panna a mučenica
16. Sv. Bernadeta, panna a rehoľníčka
17. Bl. Rudolf, mučeník
18. **3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**
19. Sv. Lev IX., pápež
20. Sv. Marcel, pápež
21. Sv. Anzelm, biskup a učiteľ Cirkvi
22. Sv. Konrád, rehoľník
23. Sv. Vojtech, biskup a mučeník
24. Sv. Juraj, mučeník
25. **4. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**
26. Sv. Anaklét (Klétus), pápež a mučeník
27. Sv. Zita, panna
28. Sv. Peter Chanel, kňaz a mučeník
29. Sv. Katarína Sienská, panna a učiteľka, spolupátrónka Európy
30. Sv. Pius V., pápež

Máj

1. Sv. Žigmund Burgundský, kráľ
2. **5. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**
3. Sv. Filip a Jakub, apoštoli
4. Sv. Florián, mučeník
5. Sv. Gothard, biskup
6. Sv. Dominik Savio
7. Sv. Boris Bulharský, knieža a mních
8. Bl. Ulrika (Františka) Nischová, rehoľníčka
9. **6. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**
10. Sv. Ján z Avily, kňaz
11. Sv. Lucina Anicia, mučenica
12. Sv. Nereus, Achileus a Pankrác, mučeníci
13. **NANEBOVSTÚPENIE PÁNA**
14. Sv. Matej, apoštol
15. Sv. Izidor z Madridu, rehoľník
16. **7. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**
17. Sv. Paschal Baylonský, rehoľník
18. Sv. Ján I., pápež a mučeník
19. Sv. Celestín V., pápež
20. Sv. Bernardín Sienský, kňaz
21. Sv. Krištof Magallanes, kňaz, a spoločníci, mučeníci
22. Sv. Rita z Kassie, rehoľníčka
23. **NEDEĽA ZOSLANIA DUCHA SVÄTÉHO**
24. Bl. Jana
25. Sv. Gregor VII., pápež
26. Sv. Filip Neri, kňaz
27. Sv. Augustín z Canterbury, biskup
28. Bl. Viliam z Akvitánie
29. Sv. Uršula Ledóchowska
30. **9. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK - NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE**
31. Sv. Petronela, panna a mučenica

Jún

1. Sv. Justín, mučeník
2. Sv. Marcelín a Peter, mučeníci
3. **NAJSVÄTEJŠIEHO KRISTOVHO TELA A KRVI**
4. Sv. Kvirín (Quirinius), biskup a mučeník
5. Sv. Bonifác, biskup a mučeník
6. **10. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
7. Sv. Róbert, opát
8. Sv. Medard, biskup
9. Sv. Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi
10. Bl. Bohumil, biskup
11. Sv. Barnabáš, apoštol
12. Bl. Gašpar Bertoni, rehoľník
13. **11. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
14. Sv. Elizej, prorok
15. Sv. Vít, mučeník
16. Sv. Neit, mučeník
17. Sv. Alena, mučenica
18. Sv. Benon, biskup
19. Sv. Romuald, rehoľník
20. **12. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
21. Sv. Alojz, rehoľník
22. Sv. Pavlín z Noly, biskup
23. Sv. Ján Fišer, biskup, a sv. Tomáš Morus, mučeníci
24. **Narodenie sv. Jána Krstiteľa, slávnosť**
25. Sv. Olívia, panna a mučenica
26. Sv. Ján a Pavol, mučeníci
27. **13. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
28. Sv. Irenej, biskup a mučeník
29. **SV. PETER A PAVOL, APOŠTOLI**
30. Prvých svätých mučeníkov Cirkvi v Ríme

Júl

1. Sv. Diana, rehoľníčka
2. Návšteva Panny Márie
3. Sv. Tomáš, apoštol
4. **14. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
5. **SV. CYRIL A METOD, SLOVANSKÍ VIEROZVESTOVIA, slávnosť**
6. Sv. Mária Goretti, panna a mučenica
7. Sv. Anton Mária Zaccaria, kňaz a zakladateľ rádu
8. Sv. Ivan, pustovník
9. Sv. Lujza
10. Sv. Amália (Amalberga) z Gentu, panna, rehoľníčka a mystička
11. **15. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
12. Sv. Ján Gualbert, opát
13. Sv. Henrich II., cisár
14. Sv. Kamil de Lellis, kňaz a rehoľník
15. Sv. Bonaventúra, biskup a učiteľ Cirkvi
16. Sv. Eliáš, prorok
17. Sv. Andrej Svorad a Benedikt, pustovníci
18. **16. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
19. Sv. Zlatica (Aurea)
20. Sv. Oľga, kňažná
21. Sv. Vavrinc z Brindisi, kňaz a učiteľ Cirkvi
22. Sv. Mária Magdaléna
23. Sv. Brigita, rehoľníčka, patrónka Európy
24. Sv. Vladimír, knieža
25. **17. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
26. Sv. Anna a Joachim, rodičia Panny Márie
27. Sv. Gorazd
28. Sv. Krištof, mučeník

August

1. **18. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
2. Sv. Euzébius Vercellský, biskup
3. Sv. Peter Julián Eymard, kňaz
4. Sv. Ján Mária Vianney, kňaz
5. Sv. Osvald, kráľ a mučeník
6. Premenenie Pána
7. Sv. Sixtus II., pápež a mučeník
8. **19. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
9. Sv. Terézia Benedikta z Kríža,
10. Sv. Vavrinc, diakon a mučeník
11. Sv. Klára, panna
12. Sv. Jana Františka de Chantal, rehoľníčka
13. Sv. Poncián, pápež, a Hypolit, kňaz, mučeníci
14. Sv. Maximilián Mária Kolbe, kňaz a mučeník
15. **NANEBOVZATIE PANNY MÁRIE**
16. Sv. Štefan Uhorský, kráľ
17. Sv. Hyacin, kňaz
18. Sv. Helena
19. Sv. Ján Eudes, kňaz
20. Sv. Bernard, opát a učiteľ Cirkvi
21. Sv. Pius X., pápež
22. **21. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
23. Sv. Ružena Limská
24. Sv. Bartolomej, apoštol
25. Sv. Ľudovít
26. Sv. Jozef Kalazanský, kňaz
27. Sv. Monika
28. Sv. Augustín, biskup a učiteľ Cirkvi
29. **22. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
30. Sv. Erik, kráľ
31. Sv. Rajmund Nonnatus, rehoľník

September

1. Sv. Egídius, pustovník
2. Bl. Ingrida, zakladateľka kláštora
3. Sv. Gregor I. Veľký, pápež a učiteľ Cirkvi
4. Rozália, panna a pustovníčka
5. **23. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
6. Bl. Magnus (Maginold, Mango), opát
7. Sv. košickí mučeníci -
8. Narodenie Panny Márie
9. Sv. Peter Klaver, kňaz
10. (Sv.) Hildegarda z Bingenu, opátka a mystička
11. Sv. Móric (Maurícus), mučeník, a spoločníci
12. **24. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
13. Sv. Ján Chryzostom, biskup a učiteľ Cirkvi
14. Povýšenie Svätého kríža
15. Sedembolestná Panna Mária, patrónka Slovenska, slávnosť
16. Sv. Kornélius, pápež, a sv. Cyprián, biskup, mučeníci
17. Sv. Róbert Bellarmín, biskup a učiteľ Cirkvi
18. Sv. Eugen, biskup
19. **25. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
20. Sv. Andrej, kňaz, a Pavol, kórejskí mučeníci
21. Sv. Matúš, apoštol a evanjelista
22. Sv. Emerám, biskup a mučeník
23. Sv. Pio z Pietrelciny, rehoľník
24. Výročie posviacky katedrálneho chrámu v Banskej Bystrici
25. Bl. Vladislav, kňaz a rehoľník
26. **26. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK**
27. Sv. Vincent de Paul, kňaz
28. Sv. Václav, knieža a mučeník
29. Sv. Michal, Gabriel a Rafael, archanjeli
30. Sv. Hieronym, kňaz a učiteľ Cirkvi

Narodený Ježiš - svetlo nového života

„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.“ (Jn 1,1-5)

Tým pravým svetlom v ľudskom živote je Ježiš. On nám svieti na cestu, ktorou sa dá dôjsť do večného života. Ježiš, Boží Syn, prichádza k nám ako Svetlo a Láska a pomáha nám správne sa orientovať v živote a vystríhať sa slepých uličiek.

Svetlo je úžasným darom pre svet. Prináša totiž život. Každý človek má byť nositeľom svetla. Buďme ako svieca, ktorá horí. Svieca, ktorá nehorí, je ako život bez sviatkov. Môj život sa stane radostným a sviatočným, keď objavím v sebe svetlo, ktoré horí ticho, pokojne a rovnomerne. Moje vnútro je ako knôť, ktorý horí a osvetľuje moje bytie. Oživuje ma oheň, ktorý ma stále viac stravuje.

Moje vnútro je vtedy pokojné a svetlé ako horiaca svieca. Keď mlčím a reagujem na Boží vnútorný hlas, ktorý mi hovorí – „Daj všetko, dovoľ, aby sa všetko staré spálilo a ja ťa premením na svetlo a lásku!“ – začne sa nový život a ty budeš mať nové bytie.

Tento nový človek v tebe bude schopný rozdávať sa, byť pre druhých svetlom a teplom tak isto ako svieca, ktorá žije len vtedy, keď svieti; svieti len tak, že horí; horí len tak, že sa vzdá toho, čím má byť a čím je, a celá sa strávi. Čím viac nás svetlo stravuje a spaľuje, tým viac nás naplňa. A toto svetlo sa odzrkadľuje na našich tvárach, berie nám strach z tmy a daruje nám istotu. Buďme nositeľmi tohto svetla práve tam, kde vládne temnota, chlad a nepokoje. Betlehenské Dieťa prichádza k nám v našich blízkych a prostredníctvom nás chce prichádzať k iným ľuďom. Z okruhu lásky betlehenského Dieťaťa nesmie byť nikto vylúčený. My všetci máme povinnosť priniesť túto vianočnú nádej všetkým, s ktorými sa denne stretávame.

Božia dobrota hľadá odpoveď ľudského srdca. Chudobné Dieťa z jaslíčiek ponúka také dary, aké sa nedajú kúpiť za žiadne peniaze. Vyzýva nás, aby sme sa stali tvorcami pokoja v našich rodinách, komunitách i vo svete. Ako ja odpoviem na túto výzvu?

SLÁVENIE VIANOC V HISTÓRII

Ako vždy, aj tento rok prichádzame do obdobia vianočných sviatkov, ktoré majú v sebe inšpirujúce duchovné bohatstvo. Akosi sme k sebe bližší, cítime blízkosť jeden druhého a zároveň aj sami obdarujeme najbližších. Pozrime sa v krátkosti, ako sa k nám z historicko-liturgického hľadiska dostalo slávenie vianočných sviatkov, ktoré sú sviatkami radosti a šťastia z narodenej Lásky.

V kresťanskej liturgii staroveku bol celý rok korunovaný slávením centrálného tajomstva kresťanského života – Kristovho zmŕtvychvstania. Do 4. storočia v Cirkvi nevystupovali do popredia ostatné sviatky, bola iba čiastočne zdôraznená pamiatka prvých kresťanských mučeníkov – martýrov, a to zvlášť v druhej polovici 2. storočia. Prvou zmienkou o slávení

sviatku Narodenia Pána práve 25. decembra je správa z rímskeho prostredia z roku 354 v kalendárnych záznamoch *Depositio episcoporum* a *Depositio martyrum*. Deň 25. december tam bol označený ako *festum solis „natalis invicti“* (deň narodenia nepremožiteľného slnka) podľa rímskeho kalendára. V *Depositio martyrum* sa spomína: „VIII kal. jan. natus est Christus in Bethlehem Judaeae.“ Ďalej tu je aj zmienka o slávení vianočných sviatkov v Ríme okolo rokov 335 – 337. Slávili sa zvlášť v konštantínovskej bazilike. Autorom týchto zmienok je rímsky chronograf F. D. Filocalus.

Z Ríma sa slávenie narodenia Ježiša Krista rozšírilo najprv do Afriky a južného Talianska. Slávenie Vianoc v Španielsku upravila Zaragosská synoda v roku 380. Sv. Bazil, Gregor Naziánsky a Gregor Nyssenský v Kapadócií spomínajú súčasne vo svojich kázňach sviatky Zjavenia Pána a Narodenia Pána, keďže sviatok Zjavenia Pána je historicky starší. V roku 386 predsedal sláveniu tohto sviatku v Antiochii sv. Ján Zlatousty. V Egypte sa prvý raz spomínajú Vianoce v roku 432.

K dokresleniu vianočnej atmosféry patrí aj stavanie betlehemov s jasičkami, postavami Svätej rodiny, troch mudrcov, pastierov a anjelov. Tieto betlehemy síce neplnia liturgickú funkciu, ale nás hlbšie ponárajú do prežívania vianočných sviatkov. Prvé drevené jasičky boli pravdepodobne postavené už v 7. storočí v Bazilike Santa Maria Maggiore v Ríme. Známe je postavenie jasičiek od sv. Františka Assiského v roku 1223 v lese Greccio, čo slúžilo k prehĺbeniu kresťanského rozjímania o tajomstve vtelenia Kristovej osoby, k upevneniu zbožnosti a obrazotvornosti ľudu. Veľké rozšírenie stavania betlehemov badáme v 16. storočí, a to zvlášť pod vplyvom jezuitskej rehole. V Prahe bol takýto betlehem postavený v roku 1562, v Altöttingu 1601, v Mníchove 1607. V Augsburgu a Florencii sa v 16. - 18. storočí dávali dokonca sošky Jezuliatka na oltár. Do rodín sa začal dostávať tento zvyk začiatkom 17. storočia a pretrváva dodnes.

Aj tento stručný historický prehľad vývoja vianočných sviatkov chce v nás umocniť radosť z Vianoc. Chce priblížiť toto mystérium, ktoré prežívame a ktoré pretrváva v našom vnútri. Veď centrom slávenia Vianoc nie je bezduché zastavenie sa v ich čarovnej idyle, ale ich vnútorné duchovné slávenie v liturgickom spoločenstve, čo dáva Vianociam špeciálny akcent. Veď radosť z Vianoc patrí celému svetu, lebo k nám prišiel Boh - Láska.

*doc. ThDr. Peter Caban, PhD.
Katedra liturgiky RKCMBF UK*

LEKTOR – SLUŽOBNÍK BOŽIEHO SLOVA PRE CIRKEV

Dvojsečný meč a služba lektorátu. Slávnosť udeľovania ministérií ich v našom seminári dokonale spojila a udelila ich kandidátom, bratom tretiakom, veľkú moc i milosť.

Možno ste aj vy ako deti snívali, že raz budete vlastníť tú najsilnejšiu zbraň na svete. Ak si na to po rokoch spomeniete, zasmejete sa. No ja postupom času zisťujem, že taká zbraň, ktorá by premohla celý svet, existuje. A čo je ešte šokujúcejšie, každý človek ju má na dosah ruky.

Treba sa jej už len chytiť. Asi vás zaskočí, keď vám poviem, že tou zbraňou je kniha. Ale v skutočnosti to nie je iba kniha, ale živé Božie slovo ostrejšie a účinnejšie ako každý dvojsečný meč. Jeho sila je neviditeľná a predsa svojim účinkom mení tvárnosť našej zeme. Vezmite si napríklad takého bojovníka Ignáca z Loyoly. Hoci mu nohu zranila delová guľa, úplne poraziť ho dokázalo až Božie slovo, ktoré v posteli niekoľkokrát prečítal. Rovnako ai svätý Augustín. Vo svojej neschopnosti napraviť svoj život, vzal a čítal Bibliu, cez ktorú bol posilnený Božím duchom.

My často zabúdame na to, akú „ničivú“ silu táto Kniha kníh obsahuje. Sväté písmo je stále pripravené na obrovský „výbuch“. Spočiatku som nechápal, prečo v seminári udeľujú službu lektorátu až v treťom ročníku pri udeľovaní ministérií. Ved' predsa ministérium lektorátu pre mnohých neznamená veľa. Čítať Bibliu môže ktokoľvek, kdekokoľvek, kedykoľvek a za akýchkoľvek okolností. Pre nás je však lektorát jedným zo stupňov k nášmu cieľu, ktorým je Kristovo kňazstvo. A netreba zabúdať, že je zároveň jednou z najdôležitejších zastávok na ceste za kňazstvom. Čítať Božie slovo znamená vnášať Krista do tohto problematického sveta. To slovo sa však musí zrodiť nielen v duši počúvajúcich, ale i čítajúcich.

Lektor neprednáša homíliu, ale dôstojným čítaním Božieho slova môže v ľudských srdciach zapáliť túžbu nasledovať Ježiša Krista. Služba lektora je služba Kristovi a Cirkvi. Samotná Cirkev, ktorá je Kristovým mystickým telom, sa musí neustále naplňať Božím slovom a ním sa nechať aj viesť. Preto sa teším, že som mohol aj ja prijať takú veľkolepú a dôstojnú úlohu, akou je čítanie Božieho slova zhromaždenému ľudu.

AKOLYTA – JEŽIŠOV UČENÍK

Ježišovo dávanie sa a Máriina služba sú dokonale spojené v pojme „zdravého“ akolytátu, ktorý bol udelený 3. decembra v Kňazskom seminári bratom štvrtákom.

„Akolytát, ďalšie neznáme slovo, ktorému nerozumieme...“ aj takto by sme mohli zareagovať, keď začujeme toto slovo. Preto v nasledujúcich riadkoch zaostríme pohľad na náš „akolytát“ a na nášho „akolytu“, aby to nebolo pre nás len ďalšie cudzie slovo, ale aby sme aspoň čiastočne spoznali jeho význam.

Slovo akolyta pochádza z gréckeho slova akolouthos, ktoré vyjadruje človeka, ktorý za niekým ide alebo ktorý niekoho nasleduje. Pri obrade ustanovenia akolytov biskup podáva kandidátom nádobu s hostiami, čím naznačuje, že do ich rúk zveruje Eucharistiu, teda živého Ježiša prítomného v kúsku bielej hostie. Akolyta je teda človek, ktorý ide za niekým, ide k niekomu, aby mu priniesol Eucharistiu.

Za prvého akolytu Nového zákona by sme mohli označiť Pannu Máriu. Ona tiež ide za niekým. Ide k svojej príbuznej Alžbete. Vydáva sa na cestu a ponáhľa sa „do istého judejského mesta v hornatom kraji“ a pod svojím srdcom už nesie Ježiša, ktorý sa v nej počal z Ducha Svätého. Ide k Alžbete a do jej domácnosti prináša Ježiša, ktorý žije pod jej srdcom a ktorého cíti vo svojom lone. Akolyta je teda človek, ktorý nasleduje niekoho, nasleduje Ježiša, ktorého nesie niekomu v Eucharistii. Mária prináša Ježiša nielen tak, že ho nesie pod svojím srdcom, ale prináša ho aj konkrétnym prejavom lásky voči svojej príbuznej, ktorá potrebuje pomoc, lebo je už v pokročilom veku. Ježiš nežije len pod Máriiným srdcom, ale žije aj v tej láske, ktorú Mária prejavuje Alžbete. Alžbeta nevidela svojimi očami Ježiša pod Máriiným srdcom, ale uvidela ho v Máriinej láskavej pomoci. Mária svojou službou Alžbete nasleduje svojho Syna, ktorý sa ponížil a prišiel slúžiť. Ona nasleduje Ježišovu pokornú lásku.

Podobne aj akolyta prináša Ježiša nielen v Eucharistii, ale aj nasledovaním jeho slúžiacej lásky. Akolyta je pozvaný nechať sa postupne pretvoriť na chlieb pre druhých, aby sa konkrétnymi skutkami pomoci a služby Ježiš v Eucharistii stával viditeľne prítomným v živote ľudí, ktorým ho prináša. Služba akolytu je podobná plúciam. Jednou stranou je rozdávanie Eucharistie, druhou je služba lásky. Prosme Ježiša, aby ho akolyti rozdávali nielen v Eucharistii, ale aj skutkami lásky, aby boli ľuďmi so zdravými a úplnými plúciami.

STAROHORSKÝ POKLAD NA DOSAH RUKY

Lurdy a Staré Hory. Vzdialené a pritom blízke. Spája ich nebeská Matka, ktorá s osobitnou láskou pri sebe víta svoje deti a prijíma ich so všetkou nežnosťou, aby ich posilnila v každodenných životných situáciách i krížoch.

Píše sa rok 1858. Pri lurdskom prameni sa deje zázrak. Pani Bouhohorstová vnára svojho na smrť chorého dvojročného Justina do studenej lurdskej vody. Chvíľu ticha, v ktorej akoby sa zastavil čas, prerušil plač uzdraveného chlapčeka. Odvtedy sa Lurdy stali snáď najznámejším mariánskym pútnickým miestom na svete. Putujú tam hlavne chorí, ktorým sa lurdská Madona stala osobitnou patrónkou a ochrankyňou. Desiatky viditeľných uzdravení však ďaleko viac predstihli stovky neviditeľných uzdravení – obrátení. A hoci moderný človek nerád počuje o zázrakoch, lebo sa snaží všetko vtesnať do racionalistického konceptu o svete, v Lurdoch musí každý hľadajúci kapitulovať pred úžasnou Božou mocou.

Píše sa rok 2009 a v banskobystrickej nemocnici nachádzam desiatky litrov starohorskej vody. Pýtate sa prečo? V júli bol malý chlapček poslaný domov. Lekári urobili všetko, čo bolo v ich silách. Viac sa už urobiť nedalo. Pomôže už iba zásah „zhora“. A ten aj prišiel. Malý chlapec sa vrátil späť do nemocnice s novou nádejou a výsledkami, ktoré prekvapili nielen lekárov. Jeho matka má na to jasné vysvetlenie. Je ním starohorská voda, v ktorej ho obmývala a cez ktorú Boh prejavil svoju moc. Spomínaná mamička povzbudzuje aj ostatných pacientov a ich rodičov slovami novej dôvery. Niektorí pozerajú na ňu nedôverčivo, no iní zakusujú podobnú skúsenosť a hovoria o starohorskej vode s veľkou vďačnosťou.

Týmito pár riadkami nechcem spôsobiť žiadnu senzáciu z nejakého veľkolepého „zázračného divadla“. Veď podobných skúseností máte vo svojom okolí isto dost. Chcem len pripomenúť a poukázať našim čitateľom na „poklad“, ktorým je viera spojená s Božou mocou na príhovor Panny Márie, cez ktorú sa dejú veľké veci i na pútnickom mieste v našej Banskobystrickej diecéze, v našich „diecéznych Lurdoch“, na Starých Horách.

ŽIARIŤ ŠŤASTÍM AJ V TIENI KRÍŽA

Cyril Axelrod: *Za svetlom v tichu a tme* (And the Journey Begins)
Banská Bystrica : Kresťanské centrum nepočujúcich na Slovensku, 2009, 153 s.

*Sú ľudia, ktorí, keď ich stretnete, vo vás zanechajú nezabudnuteľné pocity. Sú však aj knihy, ktoré, keď ich prečítate, vo vás vytvoria nezmazateľnú stopu. K takýmto knihám a k takýmto ľuďom celkom iste patrí aj **Cyril Axelrod** a jeho autobiografia **Za svetlom v tichu a tme**.*

Kniha, či skôr vlastne Cyril rozpráva o svojom vlastnom živote v tichu a neskôr aj v tme. V dvadsiatich štyroch krátkych kapitolách nás autor prevedie celým svojim ťažkým, no pre neho za každých okolností zaujímavým životom. Pochádzal z ortodoxnej židovskej rodiny z Južnej Afriky. Hoci sa narodil ako nepočujúci Žid, musel chodiť do katolíckej školy. Tu sa stretol s kresťanstvom a skôr, ako bol pokrstený, pocítil v sebe túžbu po kňazstve. A tak, hoci mu jeho rodina nikdy celkom nerozumela a nevedela pochopiť ani jeho „novú“ vieru, stal sa kňazom a neskôr vstúpil aj do rehole redemptoristov. Do svojich troch rokov nevedel chodiť a do deviatich rozprávať, no dnes ovláda osem jazykov. Cyril Axelrod vo svojej knihe spomína aj to, ako sa boril s prekážkami vo svete počujúcich, keď chcel pomáhať tým, ktorí nepočujú. Založil viaceré školy a zariadenia sociálnej pomoci pre nepočujúcich nielen v rodnej krajine, ale aj na misii v Hong-Kongu. Ešte pred odchodom do Ázie mu cez trojmesačnú misiu v USA diagnostikovali Usherov syndróm, progresívnu slepotu, ktorá u niektorých nepočujúcich ľudí postupne vedie aj k úplnej strate zraku. Cyril rozpráva o týchto udalostiach s pohnutím, ale aj veľkou vďačnosťou voči Bohu i všetkým, s ktorými sa vo svojom živote stretol. Vnímavému čitateľovi, schopnému dať do súvisu všetky fakty Cyrilovho života, neunikne požehnanie, ktorým ho Boh napriek ťažkým životným okolnostiam zahŕňal. Aj kríž hluchoslepoty berie ako novú výzvu a aktívne sa zapája do života hluchoslepých v Anglicku, kde v súčasnosti žije a pôsobí.

Kniha *Za svetlom v tichu a tme* je napísaná veľmi jednoduchým štýlom, a tak môže byť prístupná a zaujímavá nielen pre nepočujúcich, ale pre všetkých, ktorí sa chcú povzbudiť životom výnimočného človeka-kňaza.

Dušan RONČÁK, 3. ročník

V Albánsku nebanujem

Otec Tomáš Kuník (25 rokov) je kňazom našej Banskobystrickej diecézy. Otec biskup Rudolf Baláž mu od jeho kňazskej vysviacky dovolil pôsobiť na misiách v krajine dobrých ľudí, krásnej prírody, ale ťažšej náboženskej a hospodárskej situácie – v Albánsku...

Otec Tomáš, v ktorej albánskej diecéze pôsobíš?

Som kaplánom v diecéze Rrëshen na severe Albánska, ktorá sa rozlohou podobá našej Žilinskej diecéze. Máme tu jedného biskupa Mons. Cristofora Palmieriho CM, pôvodom z Talianska. Priamo v Rrëshene nás je sedem kňazov: otec biskup, dvaja pôsobia v škole, jeden je lazarista a traja, vrátane mňa, sú diecézni.

Ako vyzerá tvoj bežný týždeň?

Som kaplánom v katedrále, okrem toho mám v správe dve dediny, kde slúžim nedeľné sväté omše. Dúfam, že počas tohto roka sa dostanem do týchto „lazov“ ešte aspoň raz do týždňa kvôli farskej katechéze, požehnávaní domov a vôbec... aby som bol viac s ľuďmi. Cez týždeň robím to, čo aj kapláni na Slovensku. Učím náboženstvo (len farská katechéza), venujem sa miništrantom, mladým, chorým, neokatechumenom, príprave na sviatosti, pripravujeme stretnutia s katechétmi, spovedám... Jediná vec, čo nerobím, sú pohreby. Kňazov tu bolo vždy málo, a tak sa nestáva, že by volali kňaza k pohrebu. No po pohrebe prídu a žiadajú o požehnanie hrobu. To bola aj teraz na dušičky veľká slávnosť. Verní pohanským zvykom na hroby prinesú jedlo, nápoje, peniaze a cigarety... Ale vrátim sa k „bežnému týždňu“. Vo štvrtok máme formačné stretnutia kňazov, sobota je rezervovaná pre mladých. Hráme futbal, ideme na výlet, alebo je diecézne stretnutie mládeže (každé dva mesiace),

na ktoré prichádza asi sto až stodvadsať mladých. V nedeľu, ako som už povedal, slúžim sväté omše na dedinách a v pondelok mám voľný deň na „dobitie bateriek“ v dlhšej modlitbe a relaxe. Okrem toho pracujem v diecéznej komisii pre pastoraáciu mladých a povolanií.

Kde bývaš?

V bývalom päťposchodovom komunistickom hoteli, ktorý po príchode misionárov slúžil ako ambulancia a kostol a zároveň ako farský a neskôr biskupský úrad... Na prvom poschodí sa sestry starajú o handicapovaných. Na druhom sú lazaristi, na treťom a štvrtom devätnásť dievčat v internáte - im sa venujú tie isté sestry – a na piatom traja kňazi.

Kedy mávate sväté omše?

V pôste zväčša ráno o siedmej, inokedy o 16.30. Káže sa len v nedeľu. Cez týždeň príde okolo pätnásť veriacich, z toho tri až sedem rehoľných sestier. V nedele chodievajú aj 150 ľudí. A to sme v asi 10-tisícovom meste, kde si všetci hovoria, že sú katolíci.

Ako je to s nábožnosťou?

Veeľmi zaujímavá (smiech). Anton Paduánsky znamená pre niektorých viac ako Ježiš Kristus a moslimovia by chceli dostať sväté prijímanie v rámci hesla: „Keď to robí dobre katolíkom, tak to bude robiť dobre aj nám“. Majú veľmi silné, ak sa to tak dá povedať, „vedomie pôvodu“: „Keď som z toho kraja, tak som katolík.“

Ako si si na Albánsko zvykol?

Na začiatku to bolo náročnejšie, bola to veľká zmena. Moje miesto je zatiaľ tu... Pre porovnanie: Keď som bol na diakonskej praxi v Prievidzi, bolo tam veľmi živo (a bolo mi tam veľmi dobre), preto som si vážil chvíle samoty. Teraz som rád, keď niekto príde. Zatiaľ som tu sľúbený na tri roky.

Čo by si poradil bohoslovcovi alebo kňazovi, ktorý by chcel nasledovať tvoj príklad?

Ak chce prísť, treba sa samozrejme stretnúť s otcom biskupom. Ak on túto túžbu požehná, ostatné sa dorieši spontánne a myslím, že aj dosť rýchlo, pretože kňazov treba. Máme 80-ročného pátra, ktorý má na starosti päť dedín – takže prvá nedeľná svätá omša je v sobotu o desiate ráno.

V čom sú Albánci špecifickí?

Najmä v tom, že sú ako ich krajina. Albánsko je krajina extrémov. Ich viera je „albánskosť“, to znamená, že im je v podstate jedno, či si katolík, pravoslávny či moslim. Podstatné je, že si (alebo nie si!) Albánec. Napríklad letisko v Tirane nesie meno Matky Terezy, na ktorú sú hrdí všetci rovnako. Albánci sú pohostinní. Napriek tomu, že majú málo, dajú aj posledné. Dom patrí Bohu a hosťovi, takže ak je to potrebné, hosťovi uvoľnia aj svoju posteľ. Väčšina obyvateľstva sú moslimovia, no vzťahy s nimi sú dobré. Občas škripu vzťahy s pravoslávny, ktorí nás obviňujú z prozelytizmu (obracania z jednej viery na druhú – pozn. red.). Zastavme sa trošku pri moslimoch... Keď som požehnával domy, jeden moslim mi povedal: „Požehnaj, pravdaže požehnaj! Však Boh je len jeden...“ Opačným extrémom bol jeden moslim, ktorý sa po konverzii stal katolíckym kňazom, no jeho matka o tom do smrti nevedela. Bála sa jej to povedať...

Chutí ti albánska strava?

Zjem všetko. (smiech) Albánskou špecialitou je „byrek“ – niečo ako lístkové cesto plnené mäsom, čakankou, cibulou, syrom alebo čimkoľvek... Keď sa hovorí o jedle, nedá mi nespomenúť komunistické represálie. Keď sa súdružka pýtala po Veľkej noci v škole detí, čo mali na raňajky, a odpoveď znela „vajíčka“, celú rodinu zatkla polícia. Za režimu sa akýkoľvek náboženský prejav kruto trestal. Aj v tomto prípade „vyšetrovanie“ znamenalo „mučenie“.

Ako ti ide albánčina?

Zo začiatku to bolo veľmi náročné. Je to jazyk, ktorý nám je nielen vzdialený, ale aj neznámy. No po jazykovom kurze a dennom kontakte s ľuďmi už rozumiem celkom dobre, až na to, že majú strašne veľa nárečí... Okrem toho treba dávať veľký pozor na prízvuk a výslovnosť. Stalo sa mi – v evanjeliu o dcére, ktorú trápil zlý duch – že som namiesto „I“ prečítal „l“ a vyšlo z toho, že dcéru trápi chlapec...

Za rozhovor ďakuje a veľa Božích milostí a elánu v ohlasovaní Božieho kráľovstva vyprosuje

Ján UHNÁK, 4. ročník

FUTBAL JE HRA PRE VŠETKÝCH

o diecéznom miništrantskom turnaji

Už po tretí rok náš kňazský seminár Františka Xaverského zorganizoval diecézny miništrantský futbalový turnaj. Pod záštitou kresťanskej telovýchovnej a športovej organizácie Slovenský Orol sa uskutočnil dňa 21. novembra 2009.

Už skoro ráno sa začali zbiehať do seminára miništranti z rôznych kútov diecézy. O tom, že boli zastúpené všetky svetové strany, nebolo pochyb. Po registrácii sa všetci presunuli do našej seminárnej kaplnky, kde sme turnaj odštartovali slávnostnou sv. omšou, ktorú celebroval vdp. Michal Lajcha, kaplán v Detve.

Po nej sme sa všetci zišli plní očakávania v aule, kde prefekt seminára

Jozef Repko oboznámil mužstvá s pravidlami. Potom nasledovalo to najdôležitejšie. Uskutočnilo sa žrebovanie do skupín. Po ňom sa všetci presunuli do novej športovej haly v Badíne. A hra mohla začať. Turnaja sa zúčastnilo 12 mužstiev, vrátane bohoslovcov z Badína. Boli vytvorené dve skupiny po 6 hráčov, ktoré odohrali zápasy systémom každý s každým. Do semifinále postupovali dve najlepšie mužstvá z každej skupiny. O postup do finále sa hralo potom medzi týmito mužstvami systémom prvý z A-skupiny s druhým z B-skupiny. Dĺžka

jedného zápasu bola 10 minút. Súťaživosť

bola na vysokom stupni. Hralo sa naozaj s veľkým nasadením, veď išlo o krásne ceny a najmä o prestíž. Každý sa chcel ukázať v dobrom svetle. Turnaj mal vysokú úroveň a každý, kto sa prišiel pozrieť, a to hlavne fanúšikovia, ktorí nie sú veriaci, krútili udivene hlavou, keď videli, ako sa hrá čisto, bez zákerností a najmä, čo veľakrát žiaľ! na takýchto zápasoch býva, u nás nebolo počas zápasov počuť žiadne škaredé vulgarizmy. Dá sa povedať, že to bola naozaj krásna ukážka športového podujatia v kresťanskom duchu. Chalani si prišli zahrať s veľkou chuťou. Najmä na konci v zápasoch o umiestnenie vládla uvoľnená a priateľská atmosféra a bolo vidieť, že sa všetci na tých zápasoch dobre bavili – či už na ihrisku alebo na tribúne. Nikomu sa počas zápasov nič vážne nestalo a my sme aj v tom videli ochranu našej nebeskej matky Márie, ktorá držala ochrannú ruku nad týmto turnajom.

Bojovať sa na prázdny žalúdok nedá, a tak všetci účastníci mohli nabrať síl pri obede, ktorí pripravili naše starostlivé sestričky. Ale spať ku hre. Po prvých zápasoch v skupine A sa ukázal jasný favorit. Boli ním Levice, ktoré až na jedno zaváhanie zvládli základnú skupinu najlepšie zo všetkých. V druhej, B-skupine to až také suverénne nebolo. Ale po tuhej bitke sa na postupové miesta predrali tieto štyri tímy: Levice, Podhorie, Bzovík a Žiar nad Hronom. Zo semifinále sa do finále prebojovali Levice a od zápasu k zápasu sa zlepšujúci Bzovík. Malé finále, čiže zápas o tretie miesto, vyhral minuloročný víťaz Žiar nad Hronom. Finále skončilo obrovským prekvapením. Zlom v zápase nastal, keď Levičania utŕžili druhý gól, tesne po vyrovnaní. Bzovíku sa darilo takmer všetko, a tak sa mnohí nestihli čudovať, keď rozhodca odpískal koniec a na svetelnej tabuli svietil výsledok 5:1. Bolo to asi najväčšie prekvapenie turnaja.

Kvalita futbalu, najmä vo vyradovacích bojoch, bola vysoká. A my musíme skonštatovať, že prvé tri priečky obsadili mužstvá, ktoré si to svojou hrou naozaj zaslúžili. Pevne veríme, že všetci, čo sa turnaja zúčastnili, si z neho odniesli pekné zážitky. Sme si vedomí aj toho, že ani z našej strany nebolo všetko na sto percent. Ale ako hovorí sv. Pavol: „Tým, čo milujú Krista, všetko slúži na dobré!“ V tomto duchu sa budeme snažiť, aby budúci rok bol ešte lepší, na vyššej úrovni.

Vďaka futbalistom, lebo oni hrali čestne a férovo. Vďaka fanúšikom za vytvorenie nádhernej atmosféry, lebo bez nich by bol turnaj len prázdny naháňaním sa za loptou. Vďaka vám všetkým, ktorí ste sa zúčastnili, za krásne duchovno-sportové spoločenstvo, ktoré sme vytvorili. A nadovšetko vďaka nášmu dobrému Bohu, že nám dal tento deň a túto chvíľu, a tím v nás vytvoril nezabudnuteľné zážitky.

Už teraz sa tešíme na budúci ročník.

Vladimír VÁCLAVÍK, 4. ročník

V novom roku 2010 pokračujú v našom Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského v Badíne stretnutia v rámci cyklu prednášok **Kňaz včera a dnes**. Keďže už v minulom čísle Xavera sme uverejnili plagát k celému cyklu, teraz prinášame len prehľadnú upútavku k stretnutiam nasledujúcich mesiacoch:

20. január – Kňaz – otcovstvo a vodcovstvo: Branislav Kľuska, Marián Bublínec

24. február – Kňaz a komunikácia: Anton Tyrol, Jozef Kováčik

24. marec – Kňaz a spolužitie s laikmi: Jozef Šoška, Jaroslav Pecha

Pripomíname, že cyklus vzniká na pôde Katedry biblických vied na TI RKCMBF UK v Badíne z iniciatívy a vďaka podpore otca biskupa Rudolfa Baláža. Stretnutia sa konajú z príležitosti Roku kňazov v mesiacoch október až máj vždy v tretiu stredu mesiaca o 19:30.

Info: www.xaver.sk

Veta **On je živý!** nie je len základom a zmyslom našej viery, ale aj názov stretnutia mladých, ktoré každoročne v čase polročných prázdnin organizuje komunita Emanuel. Tento rok už po 15. raz očakávajú jeho organizátori mladých v dňoch 29. – 31. januára 2010 v Mestskej hale v Nitre – Klokočine. Účastníkov neminie koncert skupiny eSPé, zaujímavé prednášky a workshopy, Lindaj Show a večer milosrdenstva i iné aktivity. Jednoducho, ak pridete, čaká vás víkend naplnený skúsenosťou, že Kristus je neustále živý v srdciach ľudí.

Info: www.emanuel.sk

„Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol život večný?“ (Mk 10,17)

Túto nádhernú myšlienku z Markovho evanjelia vybral Svätý Otec Benedikt XVI. ako motto tohtoročného Svetového dňa mládeže. V našej diecéze ho všetci mladí oslávia so svojím biskupom na tradičnom stretnutí **Kvetný víkend**. Tím Diecézneho centra mládeže Maják už usilovne pripravuje jeho bohatý program a na všetkých sa teší 26. – 28. marca v Banskej Bystrici.

Info: www.dcmmajak.sk

dodá LÚČ

Tak prišiel Boh

*Možno, že si sníval, presne tak ako ja,
o živote v radosti, bez zloby a bez boja.
Možno si vieš predstaviť aj krajší svet,
v ktorom bude zo skaly mlieko a med tiecť.*

*No asi ťa nenapadlo, že Boh sa vie smiať,
že v jaslách leží a že aj on má hlad,
že je medzi nami blízko, môžeš sa ho chytiť,
môžeš počuť jeho dych a tlkot srdca cítiť.*

*Že on klope pri dverách a čaká na teba,
aj keď tvoje dni budú možno bez chleba,
aj keď budeš drieť a pritom núdzu trieť.
Ježiš nemá domov, v noci bude s tebou bdiť.*

*Tiež je chudobný, pritom nesie poklad.
Dáva ho zadarmo, ten nebeský doklad.
On je Boh, ktorý je brat a ktorý ma rád.
Na ulici žobre od ľudí lásku už stotisícikrát.*

Peter Píš